

РАК ШЛУНКА ЗНИКАЄ

Всеч. Отче Петро Двірник!

Оцим листом передаю моє свідчення про сцілення, яке я з моїм чоловіком, Тоні, отримали на св. Літургії за оздоровлення в суботу, 27-го жовтня, 2007 р.

Про ці Літургії за оздоровлення розказав мені д-р Маріян Зазуля два роки тому назад, т.т. 19-го грудня, 2005 р., 5 днів перед тим, як у мене виникла велика медична криза. Я втратила була пам'ять і почала блювати кров'ю. Слава Богу, що мій муж, Тоні, був при мені, щоби мені допомогти. Він негайно викликав швидку поміч.

Заки мене довели до шпиталю Піл Меморіал, я втратила 2 літри крові. Підозрівали, що в мене язва, але виявилось, що це злоякісна пухлина (рак), яка так сильно кровоточила, що я могла б дуже швидко загинути. Лікарі рішили негайно зоперувати половину шлунка, в надії, що рак не розійшовся в інші місця. Дали мені також трансфузію крові. Ця життєдайна операція відбулася 24-го грудня. Пам'ятаю, що я пробудилась під звуки коляд. На Різдво, уся родина була біля мене. Який великий різдв'яний подарунок — ще один шанс на життя!

Все було добре, але на п'ятий день почалася серйозна інфекція рани і треба було негайної операції, щоби прослідити, що трапилось. Лікарі мусіли залишити рану відкритою, щоби інфекція могла витекти. Два місяці тривало, щоби рана цілком загоїлася. Я була в шпиталі два тижні, а два місяці мала медичний догляд в дома. Це було тяжке й невимовно болісне повернення до здоров'я.

Дякувати Богу й чисельному медичному персоналові, як також всій моїй сім'ї, родичам, приятелям, сусідам а особливо всім молитовним групам, що виливали на мене стільки любови й молитов, я тепер здорова!

Я мала велике бажання прийти до вашої церкви ([свв. Петра і Павла](#)) 27-го жовтня, тому що в скорому часі мала переходити важливі рентгенові обстеження - СТ Scan 14-го листопада і Гастроскоп 7-го грудня. Коли я підійшла до вас, Отче, щоби прийняти Св. Причастя, я відчула якби щось підносилося в моєму шлунку, і відчула Господню благодать разом із даром сліз. Я знала тоді, що Ісус мене оздоровляє і наповнює мене надземною силою. Я не могла зупинити сліз!

Я також підійшла до вас на Єлеопомазання й висловила вам своє переживання майбутніми баданнями. Ваші слова були, що я не хвора і не страждаю, а тому я повинна просити Ісуса те, що бажаю, щоби Він для мене зробив. Ваша молитва за мене була, щоби я була захищена від нещастя.

Я також стала в чергу до одного пана (д-ра Михайла Рожелюка), який молився по правій стороні вівтаря, прикладаючи свій [гарабандальський медалик з поцілунком Матінки Божої](#). Пам'ятаю, що він молився за мою праведність, за моє цілковите оздоровлення!

Мене огорнув глибокий мир, велика любов і впевнення, що Бог має усе під своїм контролем, разом із нашою Небесною Матір'ю, якої любов і опіку я відчувала. Ваші слова на початку Св. Літургії, що Марія, - це наша Мати (Іван 19: 26-27), заговорили до мого серця в особливий спосіб.

Мій чоловік, Тоні, також відчував великий мир і почував себе свobodно. Він також підходив до вас на Єлеопомазання, бо, як мій муж і опікун, вистраждав багато біля мене. Наша улюблена цитата із Св. Письма, - це апостол до Римлян 8:28 тому, що ми знаємо скільки добра прийшло й ще даліше приходить до нас і до нашої родини!

Третього грудня, я з радістю отримала висліди із CT Scan - все нормальне!

Сьомого грудня мені сказали, що висліди гастроскопу також нормальні!

Читання Книги Виходу 15:26 потвердило мені, що Господь мене сцілив! Хвала Богу!

Дуже дякую за всі ваші моливи й підтримку, як і за прекрасні моління за сцілення, яких учасниками ми мали честь бути. Молимося, щоби ви могли даліше успішно доторкатись сердець багатьох потребуючих і терплячих душ.

В молитовній пошані й з найкращими побажаннями Веселих і Благословених Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року,

Ліліян Албойно 20-го грудня, 2007 р.

Миссиссата, Онтаріо, Канада
